

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 13

1. JULI 1935

84. AARGANG

HVEM SKAL EN UNG PIGE GIFTE SIG MED?

Af Ældste *Joseph F. Merrill* af de Tolvs Raad.

Dette højt vigtige Spørgsmaal gives ofte og bliver mere eller mindre diskuteret i de forskellige Grene af de forskellige Missionær, sandsynligvis paa Grund af den Kendsgerning, at mange af vore virkelig gode Piger synes at være nægtet den Anledning at kunne blive gift, saafremt de da ikke gifter sig udenfor Kirken. Med Undtagelse af Kirkens Medlemmer besvares Spørgsmaalet sædvanligvis saaledes: En Pige skal gifte sig med den Mand, hun elsker, og som elsker hende, en god, betænksom og paalidelig Mand med gode Vaner og med en god Karakter, som har Ambition og Evne til at fuldt og helt at gøre sin Del for at skabe et lykkeligt Hjem for sin Familie. Men en tilkommende Ægtefælle kan besidde alle disse Egenskaber og dog ikke være ønskværdig for en god Kvinde at gifte sig med. Alle Kvinder kan give Aarsager for, at dette er sandt.

Det er et almindeligt Problem, at den unge Pige tilhører Kirken, og hendes Tilkommende ikke, og det er ogsaa almindeligt, at den unge Mand ikke er villig til at give et bindende Løfte om, at hans Hustru fuldt og helt kan faa Frihed til at fortsætte med sit Arbejde indenfor Kirken, eller, om de skulde faa nogle Born, da at disse kunne blive opdraget indenfor Kirken.

Der findes maaske nogle ugunstige Faktorer, som har Betydning og Indvirkning i denne Sag. I mange Tilfælde har de unge Kvinde Aarsag til at være bekymret. Hvad bør hun gøre? Hun er naaet den passende Alder og maa selv være ansvarlig for, hvad hun gør. Alt dette ved hun. Og dette er Aarsag til, at hun gør sig Bekymringer.

Hun godkender absolut Kirkens Lærdom om, at Moder-skabet er Kvindens højeste Privilegium og at en Familie med gode, uskyldige Børn ikke blot velsigner og helliger Hjemmet, men ogsaa udgør de dyrebareste Juveler i en Kvindes Krone. I ugift Stand kan en Kvinde næppe opfylde Maalet for sin Skabelse eller erfare Livets fuldkomne Glæde. Dette forstaar hun. Men om hun ikke antager Tilbudeet om Ægteskab, som hun *nu* faar, gives denne Chance hende maaske ikke siden. Skal hun gifte sig med denne Mand og tage Risikoen eller afslaa hans Tilbud, selvom hun muligvis aldrig faar et andet Tilbud?

Statistikken viser, at i de fleste Tilfælde, hvor Kvinder gifter sig med en Mand udenfor Kirken, mister de tilsidst Interessen for Kirken, og deres Børn bliver som Følge deraf heller ikke opdraget under dennes gavnlige og velgørende Indflydelse. Og derfor er baade Hustruer og Børn tabte for Kirken. Kirken kan imidlertid bestaa og leve uden dem, men kan de bestaa og leve uden Kirken? Dette er øjensynligt det allervigtigste Spørgsmaal. Der findes naturligvis Tilfælde, hvor Kvinder, der gifter sig med Udenforstaaende, alligevel har Held med sig i at bringe deres Mænd ind i Kirken. Det er en almindelig Erfaring. Der gives atter andre Tilfælde, hvor Hustruen lever i lykkeligt Ægteskab, selv om hendes Mand aldrig slutter sig til Kirken, og igen findes der andre Tilfælde, hvor Ægteskab med Mænd, der ikke tilhører Kirken, resulterer i dybeste Sorg og bitter Fortrydelse for Hustruene.

Hvad skal nu denne unge Pige gøre? Der findes Medlemmer, som siger, at en Kvinde aldrig bør gifte sig udenfor Kirken. Vi giver ikke et saadant Raad paa Grund af manglende Visdom. Naturligvis afslaar enhver fornuftig Kvinde et Tilbud om Ægteskab — det være sig fra et Medlem eller et Ikke-Medlem — om hun paa Forhaand ved, at det vil bringe hende Sorg, Anger og Fortvivlelse. Ægteskabet er i Lighed med mange andre Foretagender forbundet med Usikkerhed og Uvished. De, som tager dette Skridt, maa ofte løbe en Risiko. Skilsmisserne og de dermed følgende Sorger er det bedste Vidnesbyrd herfor.

Men intet af alt dette behøver at finde Sted. Der findes jo en Maade, hvorpaa al individuel Tvivl og Usikkerhed kan løses: »Om nogen af eder fattes Visdom, han beder til Gud,

som giver alle gerne og bebrejder ingen. Saa skal det gives ham. Men han beder i Troen uden at tvivle.« (Jak. 1: 5 6). Herren har i sin Godhed og Barmhertighed saaledes vist en Vej, som den unge tvivlende Kvinde (og alle andre) kan betrede og der finde Visdom, saa hun med Sikkerhed ved, hvad hun skal gøre. Hvert Menneske kan modtage guddommelig Vejledning i sine personlige Anliggender, saaledes at det uden Tvivl ved, hvad der er det bedste at gøre. Guddommelig Visdom kan aldrig i det lange Lob vildlede eller skuffe. Menneskelig Visdom kan derimod gøre dette.

Der er faa — om overhovedet nogle — Foretagender eller Handlinger i de fleste Mænds og Kvinders Liv, der behøver større Visdom, end naar det drejer sig om Ægteskabet, for Ægteskabet har en saa stor Magt, at det kan gøre Mennesker lykkelige eller ulykkelige. Derfor bør der udvises den største Forsigtighed med Hensyn til Valget af en Livsledsager. I en saa betydningsfuld Sag kan guddommelig Vejledning naturligvis erholdes af alle, der opfylder de nødvendige Betingelser for at kunne modtage denne. Vort Raad til den unge Kvinde, som vi hentydede til og til alle andre i lignende Situationer, er at søge Herren i Tro og Bøn, faa Inspiration og siden handle derefter.

Det er imidlertid let at sige dette, men ikke saa let at gøre det. Sædvanligvis ønsker vi, at Herren skal godkende, hvad vi ønsker at gøre. I Kærlighedsaffærer er det sædvanligvis ikke Fornuften, der raader. Sindet oprøres og ophidses af at blive undertrykt og tvunget. Det vil have Frihed til at handle, hvor impulsivt det end er. Resultatet er ofte Sorg og Anger. Derfor opfordrer vi alle, baade Mænd og Kvinder, som vurderer sit Medlemskab i Kirken, til omsorgsfuld og alvorlig Overvejelse. Oprigtig Bøn og vente paa guddommelig Vejledning, inden de indgaar Ægteskab med nogle, som ikke tilhører Kirken. Da skal enhver, som er villig til at gøre Herrens Vilje i Stedet for at følge sin egen Vilje, ikke blive efterladt i Tvivl og Uvished.

PROLOG

FREMSAGT VED UNGDOMSSTÆVNET.

Af *J. Figat Breum, sen.*, København.

Til Sang og ædel Kappelstrid
 Var Nordens Folk fra Arilds Tid
 Forsamlede i Glæde.
 For samme Maal, for samme Sag
 Vi samler eder her i Dag
 For frem i Dyst at træde.

Med Tale, Sang og Skuespil
 En liden Tid vi kappes vil
 For Aand og Vid at gavne.
 Du Kirkens glade, unge Hær
 For fjerde Gang velkommen vær,
 I er vor Kirkes Bavne.

Men hvad I fatter og forstaar,
 Og hvad I lærer Aar for Aar
 Er ej alene eders det hele,
 I bør det med eders Næste dele,

Først da vi fatter Guds Kærligheds Lære,
 Først da vor Næste vi agter og ærer.
 Gud Fader og Son ved den Hellige Aand
 Omslynge vort Stævne med Kærligheds Baand.

UNGDOMSSTÆVNET I KØBENHAVN.

Samtaleemnet overalt i den danske Mission har de sidste Maaneder været Ungdomstævnet i København, og overalt i Missionen har der været gjort store Forberedelser til dette Stævne. Der har været mange vanskelige Problemer at løse, men trods alt gik hele Arrangementet udmærket, og der siges sikkert heller ikke for meget, naar vi citerer nogle Deltageres Kommentarer ved Stævnets Slutning: »Dette er det bedste Stævne, vi endnu har overværet«.

I Anledning af Stævnet havde »Stjernen«s Trykkeri, F. E. Bording A/S, gratis trykt nogle af Hovedbestyrelsen udarbejdede Løbesedler, og disse blev foruden at blive uddelt i Nabolaget sendt til de forskellige Blades Redaktioner, hvilket resulterede i, at »Ekstrabladet« den 8. Juni optog et Interview med William Ørum Pedersen og gengav det meget fordelagtigt for Kirken.

Allerede i Lobet af Fredagen begyndte de første Deltagere at ankomme til København. Nogle havde saa praktisk faaet det arrangeret saaledes, at de kunde holde Sommerferie paa samme Tid og havde paa denne Maade mere Tid til deres Raadighed og som Følge deraf ogsaa større Glæde af Besøget. I Lobet af Lordagen ankom en hel Del, og Søndag Morgen ankom de sidste Deltagere.

Søndag Morgen Kl. 9,30 samledes en Repræsentant fra hver af de lokale Bestyrelser sammen med Hovedbestyrelsen til et kort Instruktions- og Bønnemøde. Kl. 11 begyndte Stæv-

nets første officielle Mode under Ledelse af 1. Raadgiver i Hovedbestyrelsen for Unge Mænd, Chr. Tidemann Petersen, og efter den traditionelle Indledning fremsagde Broder J. Figat Breum, København, et Prolog, som vil være at finde andetsteds i dette Nummer. Præsidenten for Københavns Ungdomsforening, Richard Gregersen, holdt en kort, men udmærket Velkomst-tale, og Talen over Ungdomsforeningens Valgsprog blev givet af Søster Anny H. Breum, København. Reglerne for Konkurrencerne blev derefter oplæst, og umiddelbart efter Lødtrækningen tog disse deres Begyndelse. — Konkurrencerne var sidste Aar i Esbjerg meget haarde, og det var ikke den Gang noget let Hverv at domme, og man mente den Gang, at man nu var naaet Højdepunktet, men de, der overværede dette Aars Stævne, vil sikkert indrømme, at det i Aar var endnu vanskeligere at afgøre, hvem der var bedst. For Foredragenes Vedkommende var det en virkelig Glæde at se, hvilke Problemer vore unge betragtede for de største, og Deltagerne kom pænt fra deres Emner. Selv om de forskellige Deltagere ikke blev tilkendt 1. eller 2. Prisen, kunde de roligt rejse hjem, for de havde hver især repræsenteret deres By med Ære. Som Afveksling mellem Foredragskonkurrencen og Konkurrencen i Genfortalt Historie sang Distriktspræsident Richard D. Johnson en smuk Guitarsolo. Der var 193 nær-værende.

Om Eftermiddagen samledes Funktionærerne og Interesse-rede i Ungdomsarbejdet for hele Missionen til et Funktionær-mode under Ledelse af Præsident Edmund Kaiser, og efter at forskellige Problemer var drøftet med Hensyn til de forskellige Ungdomsforeninger, blev alt Konkurrencearbejde for næste Aars Stævne, Aarhus Pinsen 1936, vedtaget, saa paa denne Maade vil selv de smaa Grene have Anledning til at gøre Forberedelser i Tide, saa *alle* Grene næste Aar kan del-tage i *alle* Konkurrenceaktiviteter.

Dagens største Begivenhed var dog uden Tvivl det store offentlige Mode og Sangerstævne om Aftenen Klokken 7, som lededes af Præsidentinde Eva M. Gregersen. Fælleskorene indledede med »Se, jeg staar ved Døren«, og umiddelbart efter Bon tog man fat paa Konkurrencerne. Konkurrence-sangen for Korene var »Min Gud er mit Lys«. Der var dog ikke flere end 2 Kor, nemlig Københavns og Aarhus. Næste Aar haaber vi at se 4 Kor deltage i Konkurrencen. Da Hi-storieskriver Andrew Jensen trods Henvendelser ikke var i Stand til at være nærværende ved Stævnet, og da der saa-ledes ikke var nogen Autoriteter, som ventet, erstattedes denne Tale paa Programmet med en Tale af de lille »Mie«, Marie Jensen fra Aarhus, som nu er blevet kendt over hele

Missionen for sin kolossale Hukommelse. Enhver, der horte lille »Mie«, vil sikkert ikke kunne andet end indrømme, at hendes Præstation var udmærket gennemført.

Efter Konkurrence i blandet Kvartet »Majvise«, Dameduet »Lær mig Nattens Stjerne« og Herrekvartet »Stilhed«, talte Missionspræsidenten gribende til de 273 Tilstedeværende. Inden Mødet sluttedes gav Københavns og Aarhus Kor et Par Numre.

Den følgende Dag, Mandag den 10. Juni, begyndte man tidligt om Morgenen Kl. 8,30 med Konkurrence i Skuespil »Hoje Gæster — Elefant eller Kammerherre«, og hvert af de 2 Hold hostede stærkt Bifald af de ca. 200 Tilskuere. Umiddelbart efter Skuespillet var der arrangeret en Udflugt, som paa enhver Maade forløb udmærket. Kl. 11:23 tog vi fra København til Lyngby, hvor der ventede nogle Baade, som skulde føre os over Lyngbysøen og Bagsværd Søen til Aldershviles Slotsruin. Der var 122 Deltagere, og der var godt Humør over hele Linien. Da vi naaede Maalet, sang alle Deltagerne nogle Sange, og inden vi begav os til Bagsværd Station for at tage Toget hjem, sang vi atter et Par Sange, som samlede ikke saa faa Tilhørere, som spurgte, hvem vi var.

Klokken 4 samledes vi atter igen i Kirkens Forlystelsessal til Afslutningen paa hele Stævnet, Banketten og Præmieuddelingen. Det var en Fornøjelse at se saa mange Mennesker samlet om de pyntede Borde. Der var 201 Deltagere i Banketten. Da Broder William Rhode, som var bedt om at fungere som Ceremonimester, i sidste Øjeblik var blevet forhindret i at være til Stede, havde Broder Vald. Jacobsen faaet overdraget dette Hverv, hvilket han udførte glimrende. Et kort Program og nogle faa Taler af de forskellige Repræsentanter fra de forskellige Byer blev udført under Banketten, og efter at Præsident Edmund Kaiser havde takket de forskellige for deres Indsats for Stævnets Sukces og oplæst en Adresse med Hilsen og Tak til Ihv. Missionspræsident Holger M. Larsen, som er Ungdomsstævnets Fader i den danske Mission, blev Resultaterne for Konkurrencearbejdet bekendtgjort og Præmierne blev uddelt af Missionspræsident Alma L. Petersen og Frue.

Resultaterne var som følger:

I Foredragskonkurrencen blev Bodil Hansen, Odense, tilkendt 1. Præmien og Edith Pedersen, Aalborg, 2. Præmien. I Genfortalt Historie blev Søster Anna Kragh, København, tildelt 1. Præmie og Dagny Nielsen, Esbjerg, 2. Præmie. Første Præmien for det bedste Sangkor blev tildelt Københavns Grens Sangkor og anden Præmien Aarhus Grens Sangkor. Første Præmie for den bedste Dameduet gik til Københavns Dameduet ved Gunhild Christensen og Yelva Sorensen

og 2. Præmie gik til Esbjerg ved Selma Pedersen og Dagny Nielsen. I Konkurrencen om den bedste blandede Kvartet blev København atter Vinder (Deltagerne: Mary Andersen, Yelva Sorensen, Carlos Andersen og Arthur Nielsen), og Nr. 2 var Esbjerg (Deltagerne: Selma Pedersen, Petrine Nielsen, Richard Johnson og Gunnar Christensen). Da der var begaaet en Fejltagelse med Hensyn til Herrekvartetten om Søndagen, blev denne Konkurrence foretaget om Mandagen imellem Skuespillene. Vinderne i Herrekvartet blev København (Deltagerne: Richard Nielsen, Borge Kragh, LeMoyne Petersen og Arthur Nielsen), og Aarhus blev Nr. 2 (Deltagerne: Louis Nielsen, Frede Thomsen, Robert Nelson og Lewis Westenskov).

Forste Præmie for det bedste Skuespillehold blev tildelt Kobenhavns Skuespillerhold, og 2. Præmie blev tildelt Esbjerg. Desuden blev følgende tildelt forste Præmie for de bedste Fremstillere af de respektive Roller: Sognefoged: Chr. Tidemann Petersen København; Lise: Edna Andersen, København; Dorthe: Anny Breum, København; Peter: Thomas Drury, Esbjerg; Kammerherre: Svend Jæger, København; Tjener: Enok Andersen, København, og Dyrepasser: Richard D. Johnson, Esbjerg.

Efter Banketten var der Dans til Klokkeren 10:30, og der herskede god Stemning overalt. I Lighed med alle de andre Stævner kan man roligt sige, at det virkelig var en Kæmpesukses, og de, der har været nærværende vil maaske endda sige som flere andre: *»Dette er det bedste Stævne, vi endnu har overværet.»*

Der er ingen Tvivl om, at det har formaaet at knytte os tættere sammen, og saavel den enkelte som Kirken overalt i Missionen har haft stor Gavn af disse aarlige Ungdomsstævner.

Vi takker alle for deres Nærværelse ved Stævnet og glæder os til at mødes igen i Aarhus Pinsen 1936.

TI AARSAGER TIL, AT UNGE MÆND OG UNGE KVINDER SKULDE OVERVÆRE UNGDOMSMØDER.

1. Den placerer Drengen eller Pigen i Selskab med den bedste Omgangskreds i Samfundet.
2. Den giver usædvanlige sociale Fordele og skaffer passende Rekreation eller Adspredelse under passende Ledelse.

3. Den giver dem en Anledning til at udtrykke sig for Offentligheden, hvilket er en værdifuld Udvikling for Livets fremtidige Pligter.
4. Den gør dem i Stand til at opdage deres Muligheder og yde effektiv Tjeneste for andre.
5. Den udvikler den unge Mand og Dreng ved Atletik og sunde Lege og Lejrspport, og den lærer de unge Piger de vigtigste Ting, som hører til at skabe et Hjem.
7. Den giver dem Udvikling i Musik, offentlig Tale og genfortalt Historie, og den hjælper dem paa den Maade at finde deres Livs Gerning.
8. Den giver dem noget godt at gore, og dette faar dem til stadig at huske deres ædle Forfædres Idealer, som holder dem i Harmoni med Evangeliets Aand.
9. Den giver dem Lejlighed til at blive bekendt med Nutidens etiske, sociale og industrielle Problemer set fra et »Mormon«synspunkt og under Indflydelse af Evangeliets Aand.
10. Den giver dem Stolthed over at vide, at de er Medlemmer af en Organisation, hvor et Hundrede Tusinde aktive unge Mennesker arbejder for aandelig, social og intellektuel Udvikling.

DEN DANSKE MISSION.

AARHUS SANGKOR.

Onsdag 19. Juni samledes Sangkoret til en lille Fest, hvor Missionærene var Værter. Vi legede nogle morsomme Selskabslege, og hen paa Aftenen samledes vi om de smukt pyntede Borde, der bar Indskriften: »Sangkor velkommen«, og mens vi tog for os af det lækre Smørrebrod, blev der udført et Program af nogle enkelte Deltagere.

Det var en helt igennem vellykket og fornojelig Fest.

En Deltager.

DEN NORSKE MISJON.

DISTRIKTSKONFERENSE I BERGEN.

Prestedomsmote lørdag den 4 mai. Motet begynte kl. 7.30 under presidium av misjonspresident Milton H. Knudsen og ledet av distriktspresident Oluf K. Karlsen. Tilstede var også 8 av Zions eldster. Der åpnedes med sang nr. 16, bønn av br. Karl Bjørndal, fortsatte med sang nr. 32 de 2 første vers.

Pres. Karlsen bod brodrerne velkommen og tale om menneskenes søken efter sannheten. Misjonspresident Milton H. Knudsen talte om det hellige prestedomme og om, at vi måtte sette stor pris på det, formante og opmuntret brodrerne. Da tiden var omme, sluttetes med sang nr. 32 de 2 sidste vers. Takksigelse av Orson Gundersen. Tilstede var 31 brodre.

Mote søndag den 5 mai. Motet begynte kl. 10 fm. under presidium av misjonspresident Milton H. Knudsen og ledet av pres. O. K. Karlsen. Tilstede var misjonspresidenten og hans hustru samt 8 av Zions eldster. Åpnet med sag nr. 27. Bonn av pres. Knudsen. Sang av koret. President Karlsen foreslog kirkens generalautoriteter samt autoritetene for den norske misjon til oppholdelse. Alle forslag blev enstemmig vedtatt.

Eldste Vern Parry avla sitt vidnesbyrd. Eldste Birger Kleven talte om frelse. Eldste Arthur Hansen talte om evangeliets gjengivelse og Jesu lofter. Til avveksling sang koret. Derefter bar eldste Julius Larsen sitt vidnesbyrd. Eldste Orson Gundersen talte om ting, som hadde styrket hans vidnesbyrd. Eldste Clarence Christensen talte om sin kallelse på misjon. Eldste LeRoy Strand talte om sitt arbeide i Alesund og bar sitt vidnesbyrd. Søster Clara Hjørnevik talte om evangeliets storhet. Eldste Dean Pettersen talt om a arbeide av kjærlighet. Da tiden var omme sluttetes med sang av koret. Takksigelse av broder Johan Sævirum. Tilstede var 105.

Mote kl. 12.30. Sondagsskolens bestyrelse og funksjonærer hadde mote under presidium og ledelse av pres. Milton H. Knudsen, som gav instruksjoner om, hvorledes sondagsskolen skulde legge an for a opnå de beste resultater, og talte om det ansvar, som påhviler lærerne. Samtidig avholdt kvinneforeningen mote under presidium og ledelse av Mrs. Vivian Knudsen.

Offentlig møte søndag eft. den 5 mai 1935 kl. 7. Motet blev avholdt under presidium av misjonspresident Milton H. Knudsen og ledet av pres. O. K. Karlsen. Tilstede var misjonspresident M. H. Knudsen, Mrs. Vivian Knudsen samt 8 reisende eldster. Der åpnedes med musikk ledet av Herr Åge Nilsen. Fortsattes med sang av koret »Skjønt er et verk«. Bonn av br. LeRoy Strand. Fortsattes med sang av koret. President O. K. Karlsen talte om det er en Gud i himlen, som åpenbarer hemmeligheter. Søster Vivian Knudsen talte på engelsk med president M. H. Knudsen som tolk. Hun talte om å sette pris på, hvad Jesus hadde gjort for oss. Hun talte også om moderskapet. Til avveksling musikk av musikk-

foreningen, ledet av broder Anthon M. Andersen. Misjons-president Milton H. Knudsen talte om broderkjærlighetens ånd og om Gud som alle menneskers far og om livets vann og om veien til frelse.

Tilslutt sang av koret »Tidernes fyldes husholdning«. Takksigelse av forstander Håkon Jensen. Tilstede var 168.

*

Som avslutning på den vellykkede konferanse samledes søskende med bekjendte mandag aften kl. 8 (den 6 mai 1935) til en fest til ære for forstander Johan Sætrum, som hadde virket i en årrekke som forstander i Bergen gren. Som en erkjendtlighet for hans storartede og vel utforte arbeide blev han overrakt en gave i form av en boksamling »Teknikkens Vidunder«. Det blev servert forfriskninger, og musikkforeningen under ledelse av br. Anthon Andersen gav endel vakre musikknumre, likesom sangkoret under br. Johan Sætrums ledelse presterte nogen nydelige sanger, som satte et riktig festlig preg på aftenen.

Oluf K. Karlsen,
distriktsresident.

DØDSFALL.

Soster Dagny Johanne Berg, 27 år gammel, fra Stavanger avgikk ved døden den 6 juni 1935 efter en langvarig sykdom av 3 år. En kort stund, førend hun gikk hinsides, kalte hun eldstene og bad dem å velsigne henne, at hun kunne være trofast inntil enden. Efter hun bar et kraftig vidnesbyrd om Mormon boks guddommelighet og evangeliets sannheter. Begravelsen fant sted under stor deltagelse. Broder Martin Halvorsen holdt begravelsestale.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR JULI.

Igen vi staar ved Herrens Bord,
Med Jesus vor Forloser stor;
I Tro paa hans Forsoningsdod,
der ene frelser os fra Nod.

KORLEKTIE FOR JULI.

Senior- og Juniorklassen:

Luk. Evang. 6. Kp. 41 V.: »Men hvorfor ser du Skæven i din Broders Øje; men Bjælken i dit eget bliver du ikke var?«

Børn over 10 Aar:

Luk. Evang. 4. Kp. 24. V.: »Men Jesus sagde: Sandelig siger jeg eder, at ingen Profet er anerkendt i sit Fædreland.«

Børn under 10 Aar:

Tak Fader, du mig Livet gav
i denne Glædens Tid,
da Bud gik over Land og Hav
og spredtes nu med Flid.

FORSLAG TIL 2½ MINUTS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Bevis, at »ingen kan tjene to Herrer«.
2. Hvorledes tilbringes en ideel Sidste Dages Helligs Sabbat?

Børn over 10 Aar:

1. Hvorledes viser vi bedst Respekt overfor Herrens Hus?
2. Hvad bør vi og hvad bør vi *ikke* gøre paa Sabbaten?

Børn under 10 Aar:

1. Hvorledes gør jeg Far og Mor og Gud mest glad?

TIL LÆRERNE OG LÆRERINDERNE.

Den 7. Juli benyttes til Oversigt over de sidste 3 Maaneders Lektier.

Lektie for Kredslærerne i Juli.

»Kom Hviledagen ihu, at du holder den hellig.«

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

14. Juli.

JESUS BESØGER GALILÆA OG BLIVER IKKE MODTAGET AF SINE EGNE.

Tekst: Luk. 4: 16—30.

Behjælpelig Oversigt:

1. Jesus besøger Nazareth, (a) gaar op i Synagogen og overværer Gudstjenesten, (b) læser Skrifterne, (c) erklærer at han opfylder Skrifterne, som han lige har læst.
2. Byens Befolkning nægter at antage ham, (a) driver ham ud af Synagogen, (b) gør Forsøg paa at tilintetgøre ham.
3. Jesus rejser for at lære og helbrede syge.
4. Besøger atter Nazareth, (a) stadig ikke antaget, men drevet ud for anden Gang.

Af denne Lektie lærer vi, at »ingen Profet er anerkendt i sit eget Fædreland«, men Jesus tabte dog ikke Modet, men

(Fortsættes Side 303.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke

Af Sidste Dages Hellige.

Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:

Alma L. Petersen.

Redaktionssekretær og Translatør:

William Ørum Pedersen.

TO AF KIRKENS LEDERE HÆDRET AF DET KGL. VIDENSKABELIGE SELSKAB I EDINGBURGH.

Som Anerkendelse for overordentligt Arbejde paa Religionens og Filosofiens Omraade har »Philosophical Society of Great Britain« (Storbritanniens filosofiske Selskab) eller Victoria Institutet tildelt Medlemsskab til to fremstaaende Ledere indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Ældste Joseph Fielding Smith af de Tolvs Raad samt Dr. F. S. Harris, Præsident for Brigham Young Universitet, er disse to Ledere, som er blevet hædret med Medlemsskabet indenfor ovennævnte filosofiske Selskab.

To Medlemmer af De Sidste Dages Helliges Kirke er forud blevet vist denne Ære at blive optaget som Medlem af dette Selskab, nemlig Dr. James E. Talmage, som indvalgtes i Aaret 1919, samt Dr. John A. Widtsoe, som optoges som Medlem i Aaret 1921. Begge disse er 2 Apostle i Jesu Kristi Kirke og har begge gjort Tjeneste som Præsidenter for den europæiske Mission, den førstnævnte i Tiden 1925—28 og den sidstnævnte fra 1928—1933.

Victoria Institutet, som har Hovedsæde i London, grundlagdes i 1865 med den attende Earlen (Greven) af Shaftsbury som Præsident. Denne Organisations vigtigste Opgave var at forsvare de Hellige Skrifers aabenbarede Sandheder mod opkommende Opposition. I Begyndelsen begyndte Organisationens som en Forsvarsbevægelse, saa har den i sin fortsatte Virksomhed taget Opgaven op — formedelst Pennens Arbejde og offentlig Forelæsningsvirksomhed — at demonstrere, hvorledes videnskabelige Opdagelser illustrerer og bekræfter de aabenbarede Sandheder.

Foreningens Formaal er:

1. At udforske de vigtigste Spørgsmaal i Filosofi og Videnskab i en ydmyg Aand, i Særdeleshed disse, som angaar de Hellige Skrifter.

2. At arrangere Foredrag af Mænd, som selv er medvirkende paa Videnskabens — og Forskningens Omraade, og paa denne Maade bringe Institutets Medlemmer og Omgangskreds i direkte Kontakt med de senest fremkomne paa dette Omraade.
3. Formedelst ydmyg Tro paa en evig Gud, som skabte alting godt, at kæmpe mod den Utroskab, som nu hersker, ved at fæstne Opmærksomheden paa Guds Omsorg for Menneskene, som kunde faas gennem Videnskab, Historie og Religion.

For at følge ovennævnte Erklæring har Foreningen indført en populær religionsvidenskabelig Polemik lige siden den begyndte. De Foredrag, som holdes ved Selskabets Aarsmode, og som publiceres i »Journal of Transactions of the Victoria Institute«, høres og modtages i store Kredse med megen Opmærksomhed.

Medlemmernes Antal i Victoria Institutet er omkring 500, blandt hvilke mange er af de mest fremtrædende Forskere og Videnskabsmænd i Verden. Sir Ambrose Flemming, den velkendte Fysiolog, er for nærværende Foreningens Præsident. Hans Forgænger var den nylig afgaaede H. Wakes, Dean (Domprovst) i Canterbury. Fremragende nuværende Medlemmer er Sir Charles Marston, hvis Forfatterskab og Forskninger i det gamle Testaments Historie og Arkæologi er anset for at være afgørende, Mr. T. Goldridge Pinches, den berømte Assyriolog, og Biskop James Edward Cowell Weldon, Dean (Domprovst) i Durham.

Ældste Smiths Kvalifikationer som religiøs Leder, som gør ham berettiget til den høje Ære at blive indvalgt som Medlem af Victoria Institutet, er velbekendt for »Stjernen«s Læsere. Han er Søn af Joseph F. Smith, som var Kirkens sjette Præsident, og Sonneson af Patriark Hyrum Smith, som var Broder til Profeten Joseph Smith (disse Brodre led samtidig Martyrdoden for deres Tro). Fra 1899 til 1901 udførte Ældste Smith en Mission til England, hvor han havde sit Virkefelt i Nottingham Gren. Han blev ordineret til Apostel i 1910, og han har siden den Tid viet sig til Kirkens Arbejde; det Ansvar, som nu paahviler ham, er som Kirkens Historiker og Præsident over Utahs Genealogiske Forening. Som en af Kirkens dygtigste Teologer og Lærde er han Forfatter af »The Way to Perfection« (Vejen til Fuldkommenhed) »Essentials of Church History« (Hovedpunkter af Kirkens Historie) og adskillige andre doktrinale og historiske Boger saavel som en hel Del Studiekursus, som benyttes af Præstedømmets Kvorum og de andre Organisationer i Kirken.

Den anden, som indvalgte i Victoria Institutet, Dr. Harris, har i længere Tid været en velkendt og bemærket Personlighed indenfor Undervisnings- og Skolekredsene i den vestlige Del af Amerika. Hans Speciale er Agronomi og Kemi, og over disse Emner har han forfattet populære Tekstbøger. I Aaret 1909 gjorde Dr. Harris Tjeneste som Kemiker og Agronomiker i det sibiriske Kolonisationsforsøg, som var arrangeret af »Jewish Colonization of Russia« (Den jodiske Organisation for Kolonisation af Rusland). Han har forfattet adskillige filosofiske Værker, og til De Sidste Dages Hellige har han givet sit Bidrag med et videnskabeligt Studie af Kirkens Virksomhed, som bærer Titlen »The Fruits of Mormonism« (Mormonismens Frugter), som blev skrevet i Samarbejde med N. L. Butt. Han er selv Medlem af Hovedbestyrelsen for Unge Mænds Uddannelsesforening indenfor Kirken.

Begge disse Mænds Optagelse som Medlemmer af Victoria Institutet er ikke blot en Hyldest til dem personlig, men den har ogsaa vidtrækkende Betydning for Medlemmer og Venner til de Sidste Dages Helliges Kirke i Storbritannien. Da det Arbejde, som Ældste Smith og Dr. Harris er hyldet for, var udført under Kirkens Ledelse og Beskyttelse, er det en Anerkendelse af de Sidste Dages Helliges religiøse og sociale Opbygningsprogram. Anerkendelsen fra Storbritanniens filosofiske Selskab udgør en Hyldest, som maner til Respekt, og som er en afgørende og uomtvistelig Kendsgerning imod den onde, bagtalende Misrepræsentation, som Kirken igennem Tiderne har været Genstand for fra de ukyndige og uoplyste. Dette Skridt er et Symptom paa en ny Opfattelse og Forstaaelse og paa Godkendelse af Kirken som en troværdig, anset og befuldmægtiget Institution blandt Mennesker i dette Land. — Richard S. Bennet.

* * *

I en af de sidst ankomne engelske »Stjerner«, »Millennial Star«, bliver vi oplyst om, at vor nuværende Missionspræsident for den Europæiske Mission, Ældste Joseph F. Merrill, af de Tolvs Raad, ogsaa er blevet optaget som Medlem af Victoria Institutet. Præsident Merrill er saaledes det femte Medlem og den femte Leder af Kirken, som er blevet optaget i dette verdensberømte videnskabelige Selskab.

(Fortsat fra Side 299.)

vilde atter give dem Evangeliet, og efter atter at have drevet ham paa Flugt, gik han til andre Mennesker for til dem at forkynde det frelsende Budskab og for at gore godt iblandt dem.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

14. Juli.

EN NATIONS FØDSEL.

Tekst: 2. Mos. 5; 6: 1—13; 7; 11; 12.

Behjælpelig Oversigt:

1. Moses Aaron for Kong Farao, (a) Guds Budskab til Kongen, (b) han nægter at modtage det, (c) Guds Lofter til Moses, (d) Miraklerne.
2. Plagerne.
3. Overgangen, (a) hvorfor vilde Israels Born blive bevaret? (b) hvornaar blev de bevaret, (c) og hvorledes blev de bevaret.
4. Israels Born givet fri, (a) den førstefodtes Dod, (b) Israels store Hast, (c) vejledt af Gud.

Af denne Lektie lærer vi, at Lydighed til Guds Bud og Love bringer store Velsignelser, hvorimod Ulydighed paa samme Tid kan bringe store Straffedomme.

MESTERENS BARMHJERTIGHED.*)

Tekst: Luk. 6: 36—38; Matt. 5: 7.

Der er sikkert ikke noget mere passende end netop nu at behandle Mesterens Barmhjertighed, som han saa virkningsfuldt har lært og praktiseret saa meget. Det er et Emne, som vi Mennesker aldrig kan lære for meget af, for det vil tage os meget længe, inden vi naar det Stadiet, hvor Kristus nu er. Dette at kunne vise Barmhjertighed er faktisk det samme, som at kunne tilgive et Menneske dets Forseelse imod een. Det synes maaske svært, men om vi tænker paa os selv i Forhold til Mesteren og derefter tænker over, i hvor stor Grad vi trænger til hans Barmhjertighed og Overbærenhed, vil vi forstaa, hvor nødvendigt det er for os i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt at udvise Barmhjertighed. Tænk f. eks. paa Tjeneren, som skyldte sin Konge nogle faa Talenter, men som blev eftergivet, men denne gik dog

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 14. Juli.

fra sin Herre hen til en Medtjener, som skyldte ham nogle faa Denarer, og da denne ydmygede sig for ham og lovede at betale sin Gæld saa snart som muligt, kunde den første Tjener ikke vise Barmhertighed. Vi kender alle denne ypperlige Lignelse og Illustration, og vi bør altid have den frisk i vor Erindring for stadig at kunne huske, at vi bør vise Barmhertighed. Frelse kan ikke paatvinges os, og om vi ønsker at opnaa denne, maa vi først lære at kunne tilgive og være barmhertige overfor vor Næste (se Alma 12: 34 og Pagtens Bog 61. Kp.).

I den berømte Bjergprædiken sagde Jesus bl. a.: »Salige er de barmhertige, thi dem skal der vises Barmhertighed«, og Brigham Young sagde en Gang: »Storheden i vor Religion er dette, at vise Barmhertighed overfor alle, at gøre godt overfor alle, saafremt det overhovedet er muligt at kunne faa Lov til at gøre godt for dem. Naar vi har betragtet de dødeliges store Svagheder og Uvidenhed — lad os vise Barmhertighed mod hverandre«, og »Den barmhertige skal vederfares Barmhertighed. Mennesket skulde handle efter Retfærdighedens Principper. . . . De skulde elske Barmhertighed paa Grund af dens ædelmodige, velgørende og kærlige Virkning, og formedelst denne skulde man blive inspireret til at handle retfærdigt og hæderligt overfor andre.« (Brigham Youngs Afhandlinger).

Spørgsmaal.

1. Kan et Menneske forvente Tilgivelse og Barmhertighed, om han ikke selv viser det overfor andre? — Giv Aarsager til Deres Svar.
2. Vis, at Barmhertighed og Medfølelse forskoinner og forøger et Menneskes Karakter.
3. Hvorledes kan vi være barmhertige, (a) i Hjemmet, (b) i vort Arbejde, (c) i Kirken.
4. Giv Eksempler paa Barmhertighed, (a) fra Mesterens Liv, (b) en velkendt Personligheds Liv, og (c) fra Deres eget Liv.
5. Hvilken Virkning har Barmhertighedsgjerninger paa Dem selv?

„MORMON“-KIRKENS KVINNER.

Av Susan Yong Gates og Leah D. Widtsoe.

Den første og, såvidt vites, den eneste kvinne, som har presidert over et forstanderskap for en av statens opdragelsesinstitusjonerⁿ var professor Maud May Babcock, som tolv år

virket som president over forstanderskapet for statens skole for dove og blinde 1905—17. Frk. Babcock er en av de mest begavede kvinner, som nogensinde har sluttet sig til denne kirke. I over tredve år har hun vet sig til undervisning i dramatisk kunst, både i og utenfor skolen i staten. Hun var den første kvinne, som blev professor helt ut ved statens universitet, og er leder for avdelingen for dramatisk kunst. Fru Elizabeth C. Mc Cune virket som vicepresident over forstanderskapet for Utah Landbruks College i to semestre.

Utdannelse er for »mormon«kvinnene ikke en kjepphest, ikke et lune, men en nødvendighet, som ledsager livet ved fødsel, ekteskap, død og inn i det hinsidige, stadig lenger og lenger inn i det hinsidige.

LITTERATUR OG PRESSE.

I litteratur og presse har kvinnene hatt sin fulle andel. Tre magasiner, som har vært startet i 1872, 1889 og i 1896 og opprettet som organer for de forskjellige kvinne- og barneorganisasjoner, har dannet en stadig kilde til individuell, litterær utvikling for spirende talenter ved å gi kvinner som et hele anledning til å uttrykke sig fritt og utvungent.

Der er også to andre lokale magasiner, nemlig »Juvenile Instructor«, organ for søndagsskolen, opprettet i 1866, og »Improvement Era«, som i 1879 blev opprettet under navn av »Contributor«, og som er organ for unge menns gjensidige utdannelsesforening. Begge disse organer åpner villig sine spalter for kvindelige skribenter. Likeså er der »Deseret News«, en pioner-avis i Vesten, opprettet i 1850, med kvinner som bidragsydere, faste skribenter og assistenter i kontorarbeidet, alltid med vidåpne dører for kvindelige skribenter.

Disse lokale områder kan synes snevre, men de danner dog et sikkert og støtt plan, hvorpå både kvinner og menn med litterære talenter kan motes og prøve sine oppløftende gaver. Hvilke andre områder av tilsvarende størrelse byder halvparten så mange adganger til litterær utvikling? Man forstår bedre betydningen av disse ting, når de sees på bakgrunn av

den ufric og avhengige ånd, som hersket i den tidsperiode, da disse ting fant sted. Blant de mange skribenter og dikterinner lyser navnene på Zions dikterinner, Eliza R. Snow, Hannah T. King, Emmeline B. Wells, Augusta Joyce Chrocheron, Sarah Carmichal, Emily Hill Woodmansee, Mary J. Tanner, Reba B. Pratt, Hannah Cornaby, Annie Wells Cannon, Kate Thomas, Ruth May Fox og mange, mange andre. I årene 1856—1880 blev der utgitt 11 diktsamlinger og mange lokale historier og essays. Eliza R. Snows diktsamling utkom i 1856.

Nogen få kvindelige forfattere har funnet spalterum og god mottagelse i Østens tidsskrifter. Ikke mange. Som en beromt redaktor fra Østen engang sa til en ærgerrig og begavet kvindelig skribent, som var mormon: »Hvís De vil gi avkall på Deres krigerske »mormon«holdning og bare rett og slett skrive historier fra Vesten, så vil De ganske sikkert slå igjennem.« »Deres pris er for høi,« svarte forfatterinnen, »jeg vil ikke betale den.« Derfor har »mormon«forfatterinnen ikke bare sitt hjemlige preg som et handicap, hun har også en meget tydelig religios tilboielighet, som uundgåelig skinner igjennem i alt, hun sier. »Propaganda!« roper den forskrekede leser. »Ja,« svarer hun, »hvad vil du gjøre med det?«

De kvindelige »mormon«skribenter har vært og er flittige husmotre, de allerfleste av dem er hustruer og motre, sa litteraturen har for dem vært en, omenn stor, interesse, så dog ikke deres hovedinteresse. Det er ikke det, at de frembringer litterære mesterverker, for igen av dem gjør det. Dog er det vidunderlig, at slike verker kan undfanges, fores frem og optas av en begjærlig, lokal tilhørerskare, under slike forhold, som bygget et ordnet, økonomisk samfund ut av en øde ørken, og enda gav kvinnene tid og inspirasjon til disse høiere kulturelle interesser.

(Fortsættes.)

PRØVEN.

Skuespil i 3 Akter.

(Dette Skuespil er skrevet af Carl Buur Jensen, Aarhus, og tilkendt Diplom ved Ungdomsstævnet i København 1935 for det bedst skrevne Skuespil over Valgsproget 1934.)

Personer.

Peter Lund Husfader.
 Lissi » Hans Hustru.
 Mary » Deres Datter.
 Jack Marys Kæreste.
 Bill Husven, Rival.

Handlingen foregaar i Lunds Dagligstue. Mellem 1. og 2. Akt er et Ophold paa en Uge, og mellem 2. og 3. Akt er et Ophold paa 2 Aar.

1. Akt.

1. Scene: Peter, Lissi, Mary og Jack sidder omkring Aftensbordet.

Jack: Det er vist paa Tide, at jeg maa gaa. (Rejser sig for at sige Farvel, siger til dem): Nu kommer I vel til Ungdomsforeningens Mode paa Tirsdag. (Gaar ud fulgt af Mary.)

2. Scene: Peter og Lissi.

Lissi: De har et godt Øje til hinanden, Fatter.

Peter: Ja, det bliver et kont Par.

Lissi (skarp): Jeg vilde nu hellere, at hun vilde tage Bill, han har Penge.

Peter: Penge gør det ikke altid, og hvad, Jack har da Arbejde.

3. Scene: Peter og Lissi. Mary kommer ind.

Lissi: Naa, hvad bliver det til med jer.

Mary: Hvad mener du?

Lissi: Jeg mener selvfølgelig, at i tænker paa at gifte jer.

Mary: Det haster vel ikke, Jack siger ogsaa, at vi har god Tid.

Lissi (haanligt): God Tid! Du spilder din Ungdom med det Venten, tag du hellere Bill.

Peter: Nej uha! Lad os endelig blive fri.

4. Scene: Peter, Lissi, Mary (det ringer) og Bill.

Bill: Goddag!

Lissi: Goddag, Bill! Velkommen, hvad forer dig hertil?

Bill: Jeg gik lige forbi og vilde saa se, hvordan Familien havde det.

Peter (afsides): Nej, han vilde se, hvordan Mary havde det.

Lissi: Det var pænt af dig, sid ned, vi er lige blevet færdig med at spise, vil du ikke have et Stykke med?

Bill: Nej Tak! Jeg har ikke Tid.

Peter (afsides): Ikke Tid, naar han er her, har han næsten altid god Tid.

Bill: Du ser saa bedrovet ud, Mary, er der noget, du er ked af?

Peter (afsides): Det skulde da være det, at du var kommet paa Besog.

2. Akt.

En Uge senere.

1. Scene: Mary er ene paa Scenen. Det ringer, og Jack kommer ind.

Jack: Goddag! Hvordan har du det?

Mary: Godt, skal vi ikke ud og se paa Møbler i Aften?

Jack: Nej, det er ingen Nytte til, for vi bliver nødt til at udsætte vort Bryllup et Par Aar.

Mary (afbryder ham hurtigt): Et Par Aar, hvad skal det betyde?

Jack: Jeg er blevet kaldet til at gaa paa Mission.

Mary: Paa Mission, du vil vel ikke have, at jeg skal vente i 2 til 3 Aar paa dig? Du véd jo godt, at jeg kan blive gift, hvornaar jeg vil.

Jack: Naa saadan, jeg troede ikke, at det bare var for at blive gift, du var forlovet med mig, men nu kan man se.

Mary: Det var heller ikke paa den Maade, jeg mente det. (Heftigt): Men du vil vel ikke have, at nogen skal vente paa dig i en fire, fem Aar.

Jack: 4—5 Aar, en Mission varer 2 eller 3 Aar.

Mary (heftigt): Ja, det gør den, men de Penge, du har sparet sammen til at købe Udstyr for, bruger du vel paa Missionen, og naar du saa kommer hjem, varer det et Par Aar, inden du igen faar sparet Penge sammen til Udstyr.

Jack (gaar hen til hende og ser hende i Øjnene): Mary, du véd, det er en Pligt, vi har i vor Kirke, at naar vi bliver kaldet paa til at udføre en Gerning, skal vi være villige dertil, og derfor er det, at jeg rejser.

Mary: Ja rejs du bare, naar jeg ikke betyder mere for dig, end at du vil forlade mig i et Par Aar, kan det ogsaa være det samme, at det ikke bliver os to.

Jack (betydende): Du tror kun, det er dig, der skal ofre

noget, prøv en Gang at sætte dig selv i mit Sted, jeg skal forlade dig, min Familie, mit Arbejde og rejse til et fremmed Land, men jeg klager ikke, for jeg véd, at der venter mig en Lon, om ikke for saa i det næste Liv. Og af dig forlanges der kun, at du skal udsætte dit Bryllup et Par Aar.

Mary: Saa bliv hjemme og gift dig. (Ængstelig): Og hvad tror du, Mor vil sige, naar hun faar at vide, du skal rejse paa Mission, sidst du var her, drillede hun mig og sagde, at jeg spildte min Ungdom ved at vente paa dig.

Jack: Ja, jeg véd godt, at din Moder hellere vil have Bill til Svigeren. Men jeg troede, at du havde saa megen Selvbestemmelse, at du selv kunde vælge din Mand, for en Ting siger jeg dig, at et Fornuftægteskab bliver aldrig lykkeligt. Gift dig kun med den, du elsker, og er det ikke mig?

Mary: Jo, du har Ret. (De omfavner hinanden.) Du kan rolig rejse, jeg skal nok vente paa dig, om saa de allesammen er imod mig. Bare du vil huske at skrive. saa jeg stadig véd, at du elsker mig.

Jack: Jeg skal skrive saa tit, det er muligt.

2. Scene: Lund og han Hustru kommer ind.

Peter og Lissi: Goddag!

Peter: I skal ikke lade eder forstyrre.

Lissi: I ser saa glade ud, Born.

Mary: Ja, og det er fordi, vi har forlovet os.

Lissi og Peter: Til Lykke!

Lissi: Hvornaar skal I saa giftes?

Mary: Vi skal ikke giftes foreløbig.

Lissi: Men hvorfor ikke det?

Mary: Nej, for Jack skal paa Mission.

Peter (afsides): Tak, den er gal.

Lissi (forbavset): Skal Jack paa Mission? (Skarpt): Saa faar du vente længe, min Pige.

Mary: Det gør heller ikke noget.

Jack: Jeg maa gaa nu. (Mary følger ham ud.)

3. Scene.

Lissi: Naa saa de har forlovet sig, og saa rejser han paa Mission, men det skal jeg nok faa forpurret.

Peter: Jeg synes da ellers, at det er en god Provetid for et Par unge Mennesker.

Lissi: Du synes, tror du, jeg bryder mig om, hvad du synes, Mary skal have Bill.

Peter: Ja det tænkte jeg nok.

3. Akt.

I Lunds Dagligstue.

1. Scene: Mary og hendes Fader.

Mary: O Fader! Gid Jack snart kommer hjem.

Peter (kærligt): Det gør han nok, min Pige.

Mary: For jeg kan snart ikke holdet det ud længere. Mor og Bill er ikke til at være for.

Peter: Ja, jeg kan godt se, at de vil have dig til at svigte Jack, men hold du bare fast ved ham.

Mary: Det gør jeg ogsaa, for han kommer nok snart hjem, han har da været paa Mission i to Aar.

Peter: Ja, det er sandt nok. Naa, men jeg skal i Byen. (Gaar.)

2. Scene: Mary er paa Scenen. (Det ringer.)

Mary: Kom ind!

Bill: Goddag, Mary! Du er nok fuldt optaget.

Mary (koldt): Ja, som du ser.

Bill: Er du stadig vred paa mig?

Mary: Jeg er ikke vred paa nogen, naar de bare vil lade mig i Fred.

Bill: Jeg mener dig det jo kun godt, her sidder du og venter paa en Mand, som kunde forlade dig i et Par Aar.

Mary (afbryder ham hurtigt): Du skulde skammé dig at tale saadan om din Ven, fordi han er saa ædel og offervillig. Kunde du f. Eks. tænke dig at rejse paa Mission, og du har da Raad til det, og du, der er Medlem af Ungdomsforeningen og kender dens Valgsprog: »Ved mine Handlinger vil jeg bevise min Loyalitet overfor Kirken«. Synes du ikke, at Jack er loyal overfor Kirken?

Bill: Nej, jeg vilde hellere være hos dig. (Gaar hen til hende og vil omfavne hende.) Vær nu sod, du faar aldrig Jack alligevel.

Mary: Slip mig, hører du.

Bill: Nej, du skal være min.

Mary (rykker ham i Haaret): Slip mig, eller jeg skriger.

Bill: Aa! (Smider hende fra sig, idet han hvæser): Dit lille Rivejern, men vent du bare, du skal nok blive tæmmet.

Mary (vredt): At du ikke skammer dig, og dette er jo ikke første Gang, at du opfører dig saadan.

Bill: Ja du er og bliver umulig. Kommer din Moder snart hjem?

Mary: Det tror jeg ikke, saa du kan godt gaa.

Bill: Det passer jeg nu selv, men jeg maa vel hellere gaa, for ellers rykker du vel alt Haaret af mig.

3. Scene: Mary sidder og syer. Hvis der kunde findes en passende Sang, hun kunde synge, vilde det være godt. Det ringer.

Lissi: Goddag, min Pige.

Mary: Goddag, Mor.

Lissi (vredt): Jeg har lige talt med Bill, at du ikke skammer dig, hvad skal det betyde, han siger, at du har vist ham ud.

Mary: Ja, det har jeg ogsaa, for han kunde ikke lade mig være i Fred.

Lissi: Derfor behøver du da ikke at være uforskammet.

Mary: Hold du bare med ham. (Hun giver sig til at græde.)

4. Scene: Peter kommer ind.

Peter: Hvad er der nu med min Pige, (til Lissi): kan du aldrig lade hende være i Fred.

Lissi (vredt): Hun har bare at være høflig mod dem, som kommer her, og i Særdeleshed mod Bill.

Peter: Du behøver da ikke at tage saadan paa Vej, og jeg kan nu godt forstaa, at hun ikke kan lide den Fardreng.

Lissi: Du er lige saa tosset som hun.

5. Scene: Det ringer, og ind farer Jack.

Jack: Goddag!

Lissi og Peter: Goddag!

(Mary løber hen til ham og omfavner ham.)

Mary: Jack, er det virkelig dig.

Jack: Ja, som du ser, jeg fik min Afløsning saa pludselig, og saa vilde jeg overraske dig.

Peter (til Lissi): Skal vi gaa.

6. Scene.

Mary: Hvor er jeg glad ved, at du er kommen hjem.

Jack: Er du? Jeg er ogsaa glad ved at se dig, og nu rejser jeg aldrig fra dig mere. (Omfavner hende.)

S l u t.

FRELSESARMEEN I SALT LAKE ECITY.

Frelsesarmeen i Salt Lake City er i gjeld. De kan ikke betale sine regninger. Hvem skal hjelpe dem?

Der er satt igang en bevegelse for å innsamle midler til å hjelpe denne organisasjon ut av gjeld. Som formann er valgt C. Clarence Neslen, tidligere byens borgermester, nu biskop i et av De Sidste Dagers Helliges ward i byen. Innsamlingen blir satt igang den 27 mai og vil nå til det hele publikum.

Mange sekter og partier i Norge kunde lære av dette: »Hvem er min næste?«

INDHOLD:

Hvem skal en ung Pige gifte sig med?	289	Søndagsskolen.....	298
Prolog	291	Redaktionelt.....	300
Ungdomsstævnet i København	292	To af Kirkens Ledere hædret af det kgl. videnskabelige Selskab i Edingburgh	300
Ti Aarsager til, at unge Mænd og unge Kvinder skulde overvære Ungdomsmøder	295	Mesterens Barmhjertighed.	303
Den danske Mission.....	296	»Mormon«-Kirkens Kvinner	304
Den norske Misjon.....	296	Prøven, Skuespil i 3 Akter.	307
		Frelsesarmeen i Salt Lake City	312

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN,
Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN,
Wergelandsvei 7, Oslo.